

V DOBĚ SV. MIKULÁŠE BYLY DĚTI BRÁNY DO ZÁSTAVY A PRODÁVÁNY DO OTROCTVÍ

Z textů o svatém Mikuláši vysvítá, že byl odmalička velmi štědrý, zatímco jeho otec byl skrblický boháč. Mikuláš občas neváhal vzít něco z otcova majetku a rozdat to chudým. Nepřál si, aby ti, které obdaroval, věděli, kdo je.

Nebylo výjimkou, že se např. při nesplacení dluhu bralo do zástavy dítě, aby bylo prodáno na otročím trhu. Mikuláš často buď položil váček s výkupným za okno, zabušil a zmizel, anebo položil dar do bot – to je přítomno i v dnešní podobě svátku.

Pokud bylo "zastavené" dítě vězněno, vlezl na střechu a do domu vhodil měšec; z toho vznikla pověst, že Mikulášovi pomocníci poslouchají komínem, co se děje.

Více k tématu: www.vira.cz

NAPODOBIT MIKULÁŠE NENÍ TĚŽKÉ...

V noci chodívají zloději, aby kradli. Mikuláš chodil v noci, aby lidem dával. Pomáhal jim. A právě proto ho slavíme. Když se například tatík přižene večer a řekne: "Musím na tu schůzku, ale musím si nejdřív vyčistit boty," jde a vidí, že má řadu svých bot vyčištěnu. Tak tos udělal, milý mladíku, jako svatý Mikuláš! Takhle se dává.

Podobně se prý zachoval i spisovatel Jaroslav Hašek. Jednou seděl v kavárničce a viděl, jak si nějaký chudý student u stolku pod deskou rovná korunky, jestli mu stačí na kávu, nebo jestli si ještě k tomu může koupit rohlík. Viděl, že je to chudý študák, který na to nemá. Přišel k němu (Hašek nikdy nemluvil slušně) a povídá: "Co na mě tak čumíš, ty vole? To si myslíš, že ti zůstanu dlužnej ty prachy, cos mi pučil? Tady je máš!" A dal mu padesátikorunu. Nebyl mu dlužný nic. Šokoval ho dokonce sprostotou, přestože měl měkké a dobré srdce. A mám takový dojem, že když se Hašek dostavil k bráně nebeské, najednou viděl, že ten, kterému nadával „vole“, byl Ježíš Kristus. Obdaroval tak nádherně, že to nebylo vůbec vidět. A to je náplň naší cesty směrem k Vánocům.

Více k tématu na: www.vira.cz